

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

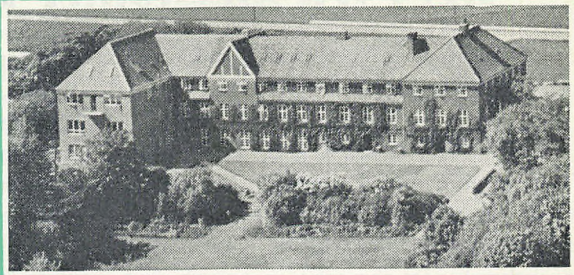
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejde!

Fra Nr. Nissum Højskole

3 Marts 1963 · 55. årgang

Hvor tæt tør du gå til en afgrund?

En mand søgte en dygtig kusk. Blandt de mange ansøgere havde han fundet to frem, som han syntes bedst om, men hvem af dem skulle det være?

Han kaldte først den ene ind. „Hvor tæt tør du køre til en afgrund?“ lød hans spørgsmål. „Ganske tæt, thi mit øje er roligt, min hånd er fast, og jeg er en meget øvet kusk!“ Så kom den anden ind. „Hvor tæt tør du køre til en afgrund?“ — En afgrund! sagde han.

Det kommer an på vejen, jeg nødvendigvis må frem ad, men jeg kører altid så langt fra afgrunden, som vejen tillader. Hvor der virkelig er vej, og jeg skal frem, tør jeg køre! — Den sidste fik pladsen.

Vejen, vi vil få at køre på, er vort livs vej gennem verden til himlen. Du er dit eget livs kusk. „Hvor tæt tør du køre til afgrunden?“ Tør du stole på dit rolige øje og faste hånd og køre afgrunden så nær, at du mærker dens sugen?

Der er nogle, som tør. De ved godt, at synd er en afgrund ved vejen, og man kan falde i den, så man aldrig mere kommer op igen og ikke når rejsens mål. Men de tør alligevel køre lige ved afgrundens rand, der hvor fristelserne er uundgåelige. I afgrunden ligger mangen smuk karst, der blev kørt

af en dygtig kusk, men hjulet gled alligevel udenfor.

Det ser mindre kækt ud at holde sig på den anden side af vejen. Men i betragtning af afgrundens dybde og farlighed — er det så ikke det absolut rigtige? Lad så gå med, at man ikke altid kan følges med dem, som frygtløse færdes på afgrundens rand. Lad så gå med, at man ikke kan være med her og der, hvor vejen måske kan bære, men — måske dog ikke. Lad så gå med, om man endog skulle gå glip af en eller anden skøn udsigt på vejen, bare vi dog må komme frem til målet.

Vel ved vi, at der er en, som har reddet mange op af afgrunden, og han færdes fremdeles ad livets veje for at redde så mange som muligt. Men vi ved også, at han selv sagde, da han blev fristet til at gå afgrunden nær: „Du skal ikke friste Herren, din Gud!“

Vi må heller ikke tage fejl til modsat side, så vi tror, at kristendom består i at opgive. Du kan afgive så meget, det skal være, ja, afgive alt, hvad du har, det er ikke derfor kristendom.

Kristendom består i at modtage, ikke i at afgive. Men så kan det også ske, at man finder en sådan rigdom i det modtagne, så man gerne afgiver noget hellere end at risikere at tabe rigdommen.

Skønnest er det, når en kan afgive af sit eget for bedre at kunne dele rigdommen med andre.

P. Roesgaard.

Brev fra missionær Daniel Bitsch

Darisanapuram Bible School, Cuddalore NT
South Arcot District, India

Kære alle!

Vi er nu godt inde i regntiden her, og når det styrter ned med regn, tænker vi på den våde sommer i Danmark, som gjorde alt så vanskeligt for landbruget i år, og som skuffede så manges forventninger til deres sommerferie. Men hos os hører regnen jo til på denne årstid, og det er en katastrofe, hvis den udebliver, så selv om de bedste tage røber utætheder, og alt mugner i den fugtige varme, må vi være taknemlige for regnen.

Arbejdsåret på bibelskolen med undervisningen af kateketerne er forløbet støt og roligt. Vi er nu gennem den største part af kursuset og har kun ca. 4 måneder tilbage. Efterhånden som tiden er gået, har jeg fundet det lettere at udtrykke mig på tamulsk end i begyndelsen. Alligevel når en missionær vel normalt ikke større færdighed end den, der svarer til at spille på et klaver med én finger, i modsætning til at kunne bruge begge hænder og hele klaviaturet. Derfor gælder det om, at det, man får spillet med den ene finger, bliver så tydeligt og korrekt og alligevel væsentligt, at det kan vække opmærksomhed. Som medhjælpere i lærerstaben har vi haft de sædvanlige, frk. Lydia Larsen, Cuddalores mangeårige indiske evangelist, tre af de nærmest boende præster samt en gang om måneden forstanderen for det teologiske seminarium i Trankebar.

I sommerferien blev to kursus på ca. 2 uger afholdt. Et for unge piger her på bibelskolen under ledelse af frk. Larsen og et for lærere og lærerinder fra skoler i Vriddhachalam distriktet. Det blev afholdt i selve Vriddhachalam med lokale arrangører og medvirken af bibelskolens lærerstab. Jeg ville ønske, at vi i tidens løb kunne afholde flere af den slags kursus, da jeg tænker mig, at en sådan virksomhed vil blive bibelsko-

lens opgave i fremtiden. Vi må vist se i øjnene, at en kirke som vor er for lille til med fordel at opretholde sin egen bibelskole med fastboende elever. Vi ved ganske vist ikke endnu, hvordan vi så kan klare den opgave, der må løses i fællesskab med andre kirker. Men kursuset i Vriddhachalam viste vejen frem for lokale kursus. Lærerne betalte selv et indmeldelsesgebyr til hjælp til udgifterne til madlavning; det lokale menighedsråd betalte en del, og bibelskolen gav også et tilskud. Der var tilfredshed med arrangementerne, og tilslutningen til kursuset var meget god, mellem 50-60 deltagere pr. dag, og så kom der både lærere fra kirkens egne skoler i distriktet og kristne lærere fra regeringens skoler. Vi har ellers haft en del vanskeligheder med at bringe de to grupper sammen, så de i lige måde kunne føle sig som medlemmer af vore menigheder og ansvarlige over for menighedernes opgaver, men i Vriddhachalam lykkedes det.

Så har vi i sommer haft vor kirkes præstekonvent her i nogle dage, og i begyndelsen af oktober havde vi ligeledes stævne med indkvartering af de gamle elever fra Johan Andersens dage, tiden mellem 1920-32. De ville gerne have lejlighed til at mødes endnu en gang, mens det kunne lade sig gøre at holde sammen på flokken. Tidspunktet var lagt efter, at Inger skulle nå at komme ned fra Kotagiri forinden. Jeg tog til Kotagiri i bibelskolens efterårsferie i begyndelsen af oktober, og den 8. oktober startede vi turen til Cuddalore i bil. Vi nåede nær til Kallakurichi ved aftenstid, da bilen lige så stille gik i stå. En hjælpsom lastbilchauffør standsede og tilbød sin assistance, og vi fandt efterhånden ud af, at der var blevet overgang i strømfordelerens rotor, selv om bakelitfatningen ikke fremviste nogen synlig revne. Inger og børnene kom så med en forbi-passerende bus til Kallakurichi, hvorfra de igen skulle kunne

få forbindelse til Ulundurpet, hvor Krebs's ventede os til middag. Selv kørte jeg med lastbilen til en by, ca. 20 km tilbage, hvor der var håb om, at jeg kunne få hjælp. Der fandt jeg en mekaniker, der var parat til at pille rotor af en bil, der stod til reparation. Bakelitfatningen var den samme, men mesingarmen var ikke lang nok. Men der er indere, der er dygtige til husflidsarbejde, så efter en tids forløb havde de fået loddet en forlængelse på og slebet den til efter den gamle, så at den passede nøjagtigt. Med en anden lastbil kom jeg tilbage til stedet, hvor vort eget køretøj stod, og kort før midnat kunne jeg starte bilen igen; men jeg vidste ikke, da jeg 1/2 time senere kørte gennem Kallakurichi, at Inger og børnene lå der og prøvede at sove på en træbænk i et herberge, da bussen, der skulle have kørt dem videre til Ulundurpet, var sendt på værksted og ikke kunne blive køreklar den aften. Først næste morgen tidlig, da jeg kom tilbage fra Ulundurpet, hvortil jeg jo var kørt, fik jeg så fundet Inger og børnene, og det blev derfor langt op ad formiddagen, inden vi nåede Cuddalore. Det var ikke spor for tidligt, da vi samme eftermiddag skulle gøre en del indkøb til stævnet for de gamle elever, der ville ankomme næste dag. Vi fik også truffet aftale med en kok, der skulle komme og hjælpe os fra næste morgen, og da jeg om aftenen ved 9-tiden kom hjem fra indkøbene, regnede vi med at være ovre de praktiske problemer. Men næste morgen kom kokken ikke; han havde vist fået et mere fordelagtigt tilbud på madlavning et andet sted den dag, og så blev han lige så stille borte. Så måtte vi selv til at tage fat sammen med de folk, som vi selv har i huset, og Inger måtte overtage ledelsen af madlavningen til de 25 gæster, men det lykkedes os at få det altsammen til at gå. Måltiderne, som vi alle i forening, også børnene, indtog på indisk vis, siddende på gulvet i vor spisestue, var færdig til tiden, og der var tilfredshed over hele linien. Ved af-

slutningen af stævnet blev der på indisk vis holdt taler og givet blomsterkranse, og det var morsomt at sidde og høre på indernes blomstrende sprog, der samtidig er fyldt med humor. „Der sidder de (altså Inger og jeg) som et andet brudepar i kurvesofaen med deres blomsterkranse“, sagde en af tallerne, og det forstyrrede slet ikke billedet, at vi hver sad med et lille barn på skødet! Margit og Rita kunne nemlig ikke sove om aftenen, da der var fest i stuen. Beskrivelsen fortsatte med, hvordan de under stævnets møder havde siddet og lyttet til Ingers sandaler med det uophørlige klip-klap, og hvordan jeg havde kørt frem og tilbage og frem og tilbage igen mellem bibelskolen og bazaren ligesom en anden fugl for at samle mad til ungerne i reden. — Ja, så fyldt med uforudsete forhindringer og besvær og tillige med godt humør har mange af de situationer, som vi har oplevet her i Indien, været. Men det gør jo ikke den daglige tilværelse mindre spændende.

I foråret havde vi for anden gang familiebesøg hos os, idet min far kom på besøg i tre måneder fra midt i februar. Det begyndte i Øst-Jeypore, hvor Inger rejste op for at tage imod far på den nærmeste flyveplads, og derpå havde de en meget interessant tur rundt i 8 dage. Jeg havde jo en lignende tur dertil sidste sommer, da min bror kom på besøg, og nu blev der anledning for Inger til at gøre turen. Vi havde i mange år talt om, at vi gerne ville en tur til Øst-Jeypore, og nu har familiebesøgene også givet os lejlighed dertil. Vi havde ellers næsten opgivet det. Øst-Jeypore er jo bekendt for sine stammefolk, og man kan endnu træffe dem på deres primitive stade, selv om industrialiseringen også rykker frem i Øst-Jeypore i egnene omkring jernbanen og de store landeveje.

(sluttes)

E. S. Arbejdet, der venter missionær Bitsch, er på Nr. Nissum seminarium, hvor han begynder efter sommerferien. Vi glæder os over at få Bitsch i nabolaget.

Et udbytterigt ophold i det fremmede

Kære alle N.N.H.-venner!

Nu skal det være, i hvert fald begyndelsen på brevet. — Som nogen ved, har jeg i sommer været i Schweiz, og før jeg tog af sted i foråret, lovede jeg vores forstander, at jeg nok skulle skrive og fortælle om mine oplevelser, men først nu er det blevet alvor. Hele sommeren blev det altså ikke - i hvert fald ikke i Schweiz.

Den 2. april tog vi afsted, min kammerat Bent, endvidere en ung mand fra Schweiz, som havde været i Danmark på studieophold, først på 2 bøndergårde og sidste vinter på H. u. H. i Haslev, og jeg.

Første dag kom eller nåede vi til Heidelberg, hvor vi overnattede, næste dag nåede vi vort bestemmelsessted i det fremmede og forholdsvis ubekendte. Pladserne havde vi fået gennem Jyllands-Posten; men da vi kom til manden, som vi havde skrevet til, havde han i forvejen to danske karle. Vi kom derfor på en nabogård, og det blev vi heller ikke snydt med. — Især kosten var meget bedre hos familien der. Gården var på ca. 20 ha, hvoraf de 18 ha var med frugttræer. Kreaturer var der ingen af, men derimod 7 traktorer, som der blev drevet en del maskinstation med. Godt nok var det ikke som traktorførere, vi var taget til Schweiz, men det var meget interessant, da vi på den måde kom rundt til mange forskellige gårde. — Foruden de 20 ha, som hørte til gården, var der ca. 40 ha forpagtet jord, som altsammen var med græs, så vi måtte tit have slåmaskinerne og høpresserne igang. Alt høet blev så kørt hjem i laden, og hvis det ikke var tørt nok, blev båndene snittet op og høet lagt til tørring med varm luft. — En hel del af græsset blev også kørt til en græsmøllefabrik 3 km fra gården. Græstørringsanlæg har man på alle gårde i Schweiz, dog ikke med varm luft.

Lidt om forholdene. Vi faldt så nogenlunde til i Schweiz, men dog ikke helt rigtigt. Helst skulle vi arbejde hver aften, og det bliver man ked af i længden. Tempoet er ikke så hårdt, så for den sags skyld kunne det nok gå. Jeg tror, danske karle har nemt ved at tilfredsstille en schweizerbondes arbejdskrav. — Hjemliv er der ikke så meget af som her i Danmark. Tager nogle familier sammen, så mødes man på de såkaldte Gasthaus, der betyder gæstehus eller kro — godt nok helt anderledes end en dansk kro. Foreningsliv dyrkes ikke i udstrakt grad som her. — Jeg tænker her på KFUM, sportsklubber osv.

48 pct. af befolkningen er katolske, og resten er hovedsagelig protestanter. Det er efter min mening ikke godt, da katolikker har sine egne selskaber, f. eks. landboforening, og af den grund kan der let blive uoverensstemmelser på forskellige områder.

Dejlige ture havde vi rundt om i Schweiz, og da hver søndag var fri, var lejligheden hertil god. I pinseferien var vi bl. a. i Lausanne og omegn — en dejlig tur.

Den 15. august tog vi så på vores sommerferie, som gik til Italien. Turens rute, som tog 10 dage, var Milano, Venezia, Bologna, Firenze, Rom, La Spezia, Milano og Lugano. — Turen gik så videre mod Holland, hvor vi måske havde en plads på en hollandsk gård. Min kammerats far havde ringet til en bekendt i Friesland, som skulle prøve at skaffe os en plads der, og det var lykkedes. Så begyndte vi på to dejlige måneder efter en tur gennem Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Belgien og Holland.

Tiltalende og flinke mennesker er hollænderne og endvidere meget gæstfrie.

Deres landbrug er højere i klasse end Danmarks — de hollandske køer! Stedet eller „Øen“, vi var på, er kun 12 år gammel, så man fandt mange forskellige ting i jor-

den, som stammede fra fiskene. Jorden var god agerbrugsjord, så man i år avlede op til 65 tdr. hvede pr. ha.

Familien, jeg var hos, var katolsk, og efter den tid er jeg ikke så meget modstander af katolikkerne. Tro nu endelig ikke, jeg er blevet katolik; men jeg glemmer sent deres flinke og hjælpsomme måde til min fordel.

Nå, vi skulle jo afsted hjem igen; sommeren, en lille „eventyrrejse“, var slut, og vi måtte begge hjem til hjælp og gensyn i hvert sit hjem. Ude er godt, men hjemme bedst. Alligevel ville vi gerne have blevet en tid længere i Holland.

Til slut en hilsen til forstanderfamilien, lærerstaben, venner fra N. N. H. og gode ønsker for skolen fremover.

En særlig hilsen sendes 61-62'erne fra

Peder Sønderby.

Hallo! Hallo!

Man skal smede, mens jernet er varmt.

Vi, der oplevede 75 års jubilæumsfesten i Nr. Nissum, vi blev varmet op. Ikke blot for Guds rigssag i almindelighed ved at lytte til ordene i kirken og på skolen, men vi blev i særdeleshed også varme for gerningen på skolen. Det var os en glæde at se, hvordan skolens folk havde lagt alt til rette, så det hele klappede, som det skulle.

Men det, jeg ville med disse linjer, er at opfordre alle skolens gamle elever og andre venner til at give skolen den ønskede fødselsdagsgave: pengene til den store sal. Jeg synes, skolens folk fortjener det. Lad os få salen i orden, inden der skal være fest igen. Ja, salen mangler egentlig hele tiden, det har jeg selv oplevet, når der var bibelkursus. Lad os alle træde hjælpende til — også os, der har givet, hvad vi syntes var en noget stor seddel i stemmekassen på festdagen.

Den gamle smed i Tørring.

✧ Hjemme fra skolen

Så fik vi vor store udflugt gennemført i dagene fra 2. til 6. marts, og bortset fra en lille forsinkelse ved Storebælt på hjemturen lagde vinteren ingen særlige forhindringer på vor vej.

Men denne lille forsinkelse var dog på 3 kvarter, og da der så tilmed var tæt tåge over Fyn, nåede selskabet først til Vejle kl. 20,30, og der havde vi endda bestilt middag kl. 19. Heldigvis var der ikke taget af bordet, da det yderst udhungrede selskab ankom, og man gik til middagen med så stor lyst og udholdenhed, at kartoflerne slap op (eller ned). — Der var heldigvis rugbrød nok, men appetitten var ved at slippe op sammen med kartoflerne, så det fandt dog vist ikke afsætning. Vi håber ikke, at denne bespisning har været så urentabel for frk. Johansen, Pension Dania, at vor skole ikke kan komme der en anden gang. Det skal siges, som sandt er, at vore elever ikke spiser mere end andre unge mennesker, men hvem vil ikke være forfærdelig sulten, når en sent ansat middag bliver halvanden time forsinket.

På kongens fødselsdag var vi alle på besøg i „Vester Borum“. Efter et dejligt kaffebord besøgte vi gården, og den gennemførte orden og de mange maskiner vakte fortjent opmærksomhed. Her var ny mejetærsker og pick up presser. Her var roesåmaskine til étkornsfrø og roeoptager med læsse-elevator, og her var både en stor og en mindre traktor. Ja, der var vel sådan set alt, hvad der hører sig til af maskiner. Bagefter fik vi nogle belærende og fornøjelige fortællinger, og vi siger familien i „Vester Borum“ hjertelig tak for trofast gæstfrihed.

Den sidste hjemmecaften var en rigtig oplevelse. Otte af eleverne foreslog en sang, som de holdt meget af, og når sangen var sunget, fortalte de, hvorfor de holdt af sangen. Det blev til mange smukke vidnesbyrd,

og bagefter var der en ukendt stilhed på elevgangen.

Ja, vi mangler stadig nogle højskolepiger til sommer, men vi håber og tror endnu, at de kommer. Vi har tænkt på at tage nogle flere efterskolepiger ind, så er der en og anden, der ønsker at komme på efterskole til sommer, så skriv bare. Men det vil dog volde mange vanskeligheder med fordeling af fag og med lokaleplads, så vi har ikke taget nogen afgørende bestemmelse endnu.

Vi har fæstet en af vinterleverne til karl, og vi beholder sikkert husflidslærer Kappel som havemand, men vi har stadig for lidt hjælp på pigefløjen. Nå, der er da også længe til maj.

Tak, fordi der er mange, som beder og arbejder for skolen. Gør du også?

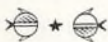
Den nye byggesag

(jubileumsgave)

Ingrid Jensen, Ikast, 1929	10,00
Familien Sandfær, Nr. Nissum	50,00
Else Dalsgaard 1959	10,00
Agnes Langgaard Pedersen 1953 (indbetalt i december)	10,00
Nyrup Lyngsø 41-42 og frue (indbetalt i december)	10,00
Edel Christensen 1951	10,00
Anna J. Nielsen 1942	25,00
Mary Christoffersen, Troldhede	5,00
Indsendt sammen med kontingent:	
L. K. Jensen 13-14	40,00
Kristian Jul 21-22	15,00
M. T. 1938	10,00
Jens Chr. Christensen 45-46	10,00
Niels Hedegaard 38-39	50,00
Egon Winther 59-60	15,00
Amalie Hansen 1925	25,00
En fra Holstebro	130,00
Ingvor Hansen, Struer	5,00

For ialt 430,00

meddeles med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 22.969,50. Ialt 23.399,50.

DE UNGES FORLAG

(UNITAS)

har udgivet

Bo Ivar Nilsson: Hvad hjertet begærer. Oversat af Erik Bertelsen, 189 sider, kr. 16,75. Bogen er et stykke samfundshistorie fra 1880'erne, og man forstår, at det heller ikke var så let at være ung dengang.

Ina Seidel: De tolv mænd. 510 sider, kr. 28,25. Oversat af Ingeborg Gad. Det er en ny 3. udg. af den store 12 slægtleds roman „Lennacker“, En enestående både historisk og aktuel roman, som anbefales på det allerbedste - især for folk, der er vant til at læse.

Eivind Berggrav: Kristendommens vej. Oversat af Gerhard Rasmussen, 142 sider, kr. 13,25. Her er lødigt og fint indhold, der kan blive læserne en virkelig hjælp til at leve rigt som troende mennesker.

Alex Johnsen: Eivind Berggrav, spændingens mand. Oversat af Kirsten og Poul Hoffmann. 144 sider, kr. 14,50. På en levende og betagende måde fortælles her om en af vort norske broderfolks største sønner.

Monrad Norderval: Guds flammekastere (157 sider, kr. 13,25 incl. oms.). Oversat af Harald P. Madsen. Forfatteren er biskop i Tromsø, Hålogaland stift, Norges nordligste stift, og er en kendt skikkelse i vide kredse. Biskop Norderval har sin egen stil. Med hjertevarme og forkyn-derglæde går han lige til sagen. Hans litterære træfsikkerhed og uforfædtede tale gør det til en oplevelse at læse bogen, som blandt andet kommer ind på emner som: Guds barmhjertelighed og medynk. - Realisten Jesus. - Hvad er sandhed? - Det gode i menneskene. - Guds børn. - Mønsterkristen. - Evighedsmennesket.

Urho Muroma: Frelse og fred (84 sider - kr. 7,50 incl. oms.) - Oversat af Svend Rehling. Tretten opbyggelige småstykker med en vis indre sammenhæng. Forfatteren, der er finsk præst og en erfaren sjælesørger, fører solid tale om frelsens vej, om korset, om lydighed, om frelsens vished. Meget i bogen er præget af åndelig erfaring og kendskab til den kristnes trosvan-skeligheder. Der lægges vægt på det af Gud givne, Kristi værk og ordet, i modsætning til skiftende menneskelige følelser. - En lille bog, der giver noget at tænke på, og som formår at sætte tanker i bevægelse.

Ny spændende Lars-bog.

Kirsten Bang: Lars i frisernes land (135 sider, kr. 8,50 incl. oms.) Juniorbøgerne II. - Lars har forskellige vanskeligheder at slås med, og dertil

kommer, at han mister sin bedste ven, den sorte hund Palasé. Er den stjålet? Han følger et svagt spor, der fører ham til Sydslesvig, til „Frisernes land“, og efter en hel del spændende oplevelser finder han omsider atter sin hund. Hjemturen bliver yderst vanskelig og ikke uden dramatik. Men hjemme venter det glædelige, at der er ved at komme en løsning på de problemer, der fik Lars til at „stikke af“.

Frances Wilkinson: At de må blive i Kristus. (148 sider, kr. 12,75). At hjælpe de barnedøbte til at blive i Kristus, hvilket igen vil sige at hjælpe forældrene til at skabe et hjem, hvor børnene kan vokse op i Kristus, er målet med alt, hvad der står i bogen.

P. Poulsen: På opdagelse i salmebogen. (295 sider, kr. 31,50). Forfatteren fortjener menighedens store tak for denne vidunderlige bog, der giver vore salmer baggrund og liv. Bogen kan ikke anbefales godt nok, men køb den og begynd at læse den. Den er ikke nem at lægge fra sig. Fin, fin gavebog.

Poul Hoffmann: Jeanette. 232 sider, kr. 22,50. Bogen er nærmest ubeskrivelig. Måske kan man sige, at den er en blanding af et orientalsk eventyr fra gamle dage og en hård moderne roman, men spændende er den.

Zenta Maurine: Syv gæster. 166 sider, kr. 17,50. Her er syv smukke noveller med ægte menneskelighed og dyb religiøsitet.

Wilhelm Busch: Mellem mennesker. 158 sider, kr. 12,25. Unitas forlag. Fortællinger og træk fra hverdagen. Oversat af John Rasmussen. Forfatteren er en kendt skikkelse indenfor den evangeliske kirke i Tyskland. Som ungdomspræst, som præst i en storbys arbejderkvarter og som skribent har hans forkyndelse haft stor betydning for utallige mennesker. Blandt meget andet har han skrevet en række småbøger med skildringer fra sin præstegerning.

Det er skildringer, der vil være velegnede til oplæsning, til at bruge som afslutning ved ungdomsmøder eller som gave til enhver, der holder af at læse om kristen tro i hverdagen.

RIGTIG MANGE TAK

til alle jer, der fulgte opfordringen og sendte jeres kontingent med det samme. Tak for venlige hilsener på kuponen. — Så er der endnu en del, der ikke har fået pengene sendt. Tak, om I vil gøre det NU. Giro 362 33.

Venlig hilsen. „Jeppe“.

★ Højskolepost

TIL LYKKE!

Lørdag den 16. februar viedes frk. Ingrid Søgaard (1952) og hr. Peder Fuglsbjerg. Bopæl: Vimmelskaftet 9, Horsens.

Lørdag den 9. marts viedes frk. Inga Wachter, 1962, til hr. Frede Tiedemann Sørensen, „Ejbygavl“, Jul-lerup.

VI MANGLER TIL SOMMER!

En gymnastiklærerinde. En ung pige med delingsføreruddannelse og lyst til faget kan godt bruges. Men foruden at lede de ca. 6 ugentlige gymnastiktimer må hun naturligvis være husassistent, og hun vil tjene en god løn.

Selv om de 3 piger fra sommeren 1962 har lovet at blive, og selv om vi måske får en delingsfører-husassistent, så mangler vi alligevel stadig en eller to piger. I alt fald den ene må gerne være ung.

HILSEN FRA LOMBORG

Samlede i missionshuset den 21. februar sender vi hilsen til alle venner og veninder fra vore hold.

Marie Pasgaard, f. Trillingsgaard, 1930.

Adolf Pasgaard.

Christa Ertbjerg Pedersen 1933.

Ruth Madsen, f. Poulsen, 1934.

Peder Madsen. Arne Olesen, 53-54.

Børge Andreassen 55-56. Ella Andreassen.

Flemming Matstrup 58-59.

Simun Mittun Petersen 60-61. A. Kr.

HILSEN FRA KØBENHAVN

Vi var ikke så mange gamle elever samlede som sædvanligt ved vor sammenkomst med højskolens udflugtshold, måske fordi det var en søndag, men vi var dog en flok, og vi vil gerne sende alle kendte en hjertelig hilsen.

Signe Olesen 1932. Doris Nielsen 1940.

Johannes Mulvad 48-49. Gerda Jensen 1954.

Dora Svendsen-Tune 1955.

Børge Svendsen-Tune.

Edel Jeppesen 1955.

Ingelise Lysholm Christensen 1956.

Ruth Jønsson Nielsen 1956.

Ejnar Volsgaard 56-57 og 62-63.

Leif Karlsmose 56-57. Lis Martinsen.

Karen Madsen 1957. Ove Søndergaard.

Ruth Lydia Kristensen 1957. Anna Thise 1957.

Inger Thise 1958. Elisabeth Kristensen 1960.

Johan Knudsen 60-61. Agnes Volsgaard 1962.

Ruth Johansen Kock 1962. Aagaard Madsen.

Ths. Mogensen. Ejvind Svendsen.
Agnos og A. Kristensen.

VORE MØDER

3. april. Lem. A. Kr.
6. april. Lemvig, bazar, Ths. M.
8. april. Snedsted. A. Kr.
9. april. Dejbjerg. A. Kr.
10.-15. april. Sønderborg Idrætshøjskole.
Ths. M.
16. april. Ølgod. A. Kr.
18. april. Thorning. A. Kr.
23. april. Vestervig, Unge Hjem. A. Kr.
25. april. Åbyhøj. A. Kr.

VANDREMAPPERNES BESØG

16. jan. „Solstrålen“ 1953.
28. jan. „Forglemmigej“ 1933.
11. febr. „Brevduen“ 57-58.
18. febr. „Den duvende Karawel“ 61-62.
18. febr. „Skyttelen III“ 1951.

Det bedes undskyldt, at jeg glemte at få de tre første med i bladet for februar.

Indre Missions højskolekreds, Århus.

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 3. april. Forstander Chr. Davidsen, Horne Højskole. Alle er hjertelig velkommen. Der serveres kaffe ved mødet. Vel mødt.

P. u. v. *Jens Ganer.*

Østvendssyssel Højskolekreds, Hjallerup.

Lørdag d. 20. april kl. 20,00: Pakkefest. Taler: Forstander K. Møller Pedersen, Blidstrup ungdomsskole, Mors. Emne: „Menneskesyn bag moderne litteratur“. Der serveres kaffe. Alle unge og ældre er velkomne.

P. u. v. *Tage Sanden.*

Indre Missions Højskolekreds for Vejle og omegn

indbyder til højskolemøde på Vejle KFUK lørdag den 20. april kl. 20,00. Forstander K. Møller, Hammerum, taler. Emne: „Fortid og nutid“. De unges sangkor fra Vejle medvirker. (Generalforsamling). Slut op om en god aften.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1962 Frk. Asta Hedegaard Hansen, Sygeplejehøjskolen, Børkop. — Sygeplejeelev Asta Hedegaard Hansen, Boligen, II sal nr. 34, sygehuset, Skive.
1961 Frk. Hanna Johannesen, Fur brugsforening, Fur — samme, Selde, Roslev.

- 1960 Frk. Erna Lauritsen, højskolen, Nr. Nissum — samme, Sygeplejehøjskolen, Fårevjle, Sj.
1960 Frk. Grethe Kallestrup Andersen, Mammen, Bjerringbro. — Faglærerinde frk. Grethe Kallestrup, Mødre- og Spædbørnshjem, Østruplund, Otterup.
1960 Frk. Bodil Mikkelsen, Langenæs Allé 47, 3. sal th., Aarhus — samme, Langenæs Allé 57, 3. sal th., Aarhus C.
1959 Frk. Elna Jensen, Annexgården, Rindsholm — samme, Vestergade 25, Hammerum.
1958 Frk. Lissi Thomsen, Grejsdalens ungdomsskole, Vejle — samme, Vestergade 5, Børkop.
1959 Frk. Else Dalsgaard, Sunde, Fur — samme, Centralsygehuset, Holstebro.
1958 Fru Asta Grønkjær, Kirkevej 37, Hurup, Thy — samme, Åbakkevej 3, Hurup, Thy.
1957 Frk. Margit Hvolbøl, 4. maj kollegiet, Odense. — Lærerinde frk. Margit Hvolbøl, Lourup skole, Gørding.
1955 Sygeplejerske frk. Minna Laursen, Dronning Alexandrines hospital, Thorshavn, Færøerne — samme, Gentofte Amtssygehus, Gentofte, Hellerup.
1950 Sygeplejerske frk. Karen Marie Larsen, Vesterbrogade 56, 4. sal, København V. — samme, sygeplejeboligen I 36, Rigshospitalet, København Ø.
1948 Fru Grethe Clausen, Barde, Herning — samme, Mosegård, Barde, Herning.

Vinterskolen:

- 1915 S. L. Sørensen, Sjørslev — samme, Demstrup, Sjørslev.
58-59 Jens Lillelund, Skovbrynet, Timring, Vildbjerg — samme, Rødtjørnevej 24, Herning.
57-58 Jørgen Langgaard Pedersen, Nibevej 25, evt. Solsortevej 2, Års — samme, Thingvallagade 4, Aarhus N.
54-55 Knud Erik Riis Christensen, V. Timring, Vildbjerg — samme, Ljørring, Aulum.
52-53 Ernst Nygaard Jensen, Møgelvang, Vinderup. — Ernst Nygaard, Møgelvang, Vinderup.
52-53 Karl Erik Langergaard, Nørretoftskov, Jegindø, Hvidbjerg — samme, Hvistendal, Gudum Vestjyll.
38-39 Diakon Gunnar Ingemann, Hvilehjemmet „Solborg“, Lindeallé 25, Odense — samme, Niels Juels Allé 69, Fruens Bøge.
28-29 Klaus Hedegaard, Toftthøj mark, Jelling — samme, Baggesholm, Jelling.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOUTRYKKERI - STRUER 12914

A
05
FRIDRICKSBERG ALLE 22
STATENS FØDSTUE SAMLING
HR J KRISTENSEN